

1 Tim 4:16 Zie toe op uzelf en op de leer ...

6.4 Waarom voelen velen zich niet meer thuis in de gemeente?

In andere studies hebben we gesproken over de heilige Geest. Hoe werkt die Geest nu, via de individuele gelovige, verder in de gemeente? Of werkt die niet? We hebben gezien hoe de individuele gelovige de heilige Geest kan ontvangen. We hebben ons daarbij afgevraagd of dit bij de hedendaagse gelovige ook zo gebeurt is, als de bijbel aangeeft. Laten we nu gaan lezen hoe de Geest zou kunnen werken door de gelovige in de gemeente. Maar de feiten, het aantal kerk-verlaters, laat eigenlijk zien dat de heilige Geest niet of nauwelijks nog werkzaam is in de gemeente. Wat zou daar de oorzaak van kunnen zijn?

1 Kor 12:4-6 geeft aan dat Vader, Zoon en de heilige Geest één zijn. *Er zijn verschillende gaven, maar **de Geest die ze geeft, is één en dezelfde.** Er zijn verschillende manieren om elkaar te dienen, maar **de Heer die ze geeft, is één en dezelfde.** Er zijn verschillende uitingen van bijzondere kracht, maar **het is één en dezelfde God die dit alles in allen bewerkt.*** Alles komt dus van God, nergens anders kunnen wij gaven, kracht en manieren van dienen, verkrijgen. Het vervolg in vers 7 maakt duidelijk wat het probleem is in de huidige gemeenten. **Maar iedereen ontvangt de Geest tot welzijn van allen.** Mensen die de heilige Geest ontvangen hebben, dienen hun gaven en kracht en manieren van dienen, aan te wenden tot **nut en welzijn van de rest van de gemeente.** Dit zal ongetwijfeld op bepaalde gebieden in een klein aantal gemeenten gebeuren. Maar op heel veel terreinen en in heel veel gemeenten wordt de inbreng van de diverse gave door de individuele gelovige, zoals boven omschreven, niet op prijs gesteld en geaccepteerd. Daar ligt dus een groot probleem. Waarom heeft men aan Gods woord, op dit gebied, zo weinig aandacht besteed. Laten we naar verzen kijken die richting aan en uitleg geven over het werk van de Geest.

1 Pe 4:10 *Stel uw gaven, zoals ieder die gekregen heeft, in elkaars dienst. Zo toont u zich goede beheerders van de vele soorten genadegaven van God.* Dit is volgens de bijbel de opdracht en de wil van God. Stellen wij onze gave ten dienste van elkaar? Krijgen wij daar de gelegenheid voor? Op het moment dat een willekeurige gelovige Gods woord aanhaalt en uitlegt en daarbij een bepaalde leer of traditie van zijn kerk ter discussie stelt, wordt deze persoon onmiddellijk het zwijgen opgelegd. Er wordt blindelings uitgegaan van het feit dat alleen de “leiders” van de kerk het woord kunnen verklaren en uitleggen, (zij hebben immers gestudeerd) maar dat lezen we dus absoluut niet in de verzen die we zojuist aangehaald hebben. Wij zouden er dan juist goed aan doen om Gods woord te openen en te bezien of de leer en de traditie, waarover verschil van mening is, in overeenstemming zijn met Gods woord. Als we dat op deze wijze zouden doen, tonen we aan dat we goede beheerders van de talenten(gaven) zijn die we van God gekregen hebben.

1 Kor 12:11 *Maar al die gaven zijn het werk van één en dezelfde Geest, die daarvan aan ieder afzonderlijk uitdeelt zoals Hij wil.* In de verzen 8-10 staan een aantal verschillende gaven vermeld. *Want aan de een wordt door de Geest gegeven met wijsheid te spreken, en aan de ander met kennis te spreken krachtens dezelfde Geest. Aan de een geloof door dezelfde Geest en aan de ander gave van genezing door die ene Geest. Aan de een werking van krachten aan de ander profetie; aan de een het onderscheiden van geesten, en aan de ander allerlei tongen, en aan weer een ander vertolking van tongen.* Gaven die aan “ieder afzonderlijk” gegeven worden. Al die gaven worden dus niet aan één persoon gegeven. Wat wij echter in de praktijk zien, is dat van de pastoor, de dominee, de voorganger of de geestelijk leider verwacht wordt dat hij al deze gaven bezit en toepast. **Maar dat is niet wat de bijbel zegt.** Voor het gemak hebben wij alles

maar op het bordje van deze geestelijke leiders van de gemeenten gelegd, dan zijn wij er van af en dragen wij geen verantwoordelijkheid. Wij, de gelovigen, kunnen het ons gegeven talent begraven en bewaren om het terug te geven als Yeshua terugkomt! Maar volgens de gelijkenis over de talenten, is dat niet de juiste handelswijze, Matt 25:15,24-30. We verlangen van de huidige geestelijke leider dat hij het allemaal netjes voor elkaar maakt en als blijkt dat dit niet lukt dan stellen we toch een andere geestelijke leider aan. Zo werkt het toch. Maar het is niet bijbels. En kennelijk hebben weinig “kerken” daar moeite mee. Waarom gaan ze aan deze bijbelse regels zo makkelijk voorbij?

We vermelden nogmaals dat het gebruik van de “afzonderlijke gave” die ieder ontvangen heeft, niet of nauwelijks gebruikt wordt door de leiding van de meeste huidige gemeenten, omdat wij daarmee misschien misstanden aan de kaak stellen en dat is heel vervelend. Wij, gelovigen, zijn in de loop der tijd deels murw gemaakt en deels hebben we de huidige situatie geaccepteerd en ons erbij neergelegd. Het gevolg is; wij doen weinig tot niets met onze gave en daarom kunnen ze ook niet tot nut en welzijn van allen zijn, met alle gevolgen van dien. We kunnen ons afvragen waarom er over dit onderwerp zo weinig onderwezen en gepredikt is en wordt? Van de andere kant weten we ook waarom dit het geval is.

1 Kor 14:12 *als u dan toch zo gericht bent op de gaven van de Geest, streef er dan naar in die gaven uit te blinken, waardoor de gemeente opgebouwd wordt. Zo zou het moeten zijn. Wij zouden allemaal een bijdrage moeten kunnen en mogen leveren aan de opbouw van de gemeente. Ieder met de gave die hij of zij gekregen heeft en op die plaats en in die situatie die de bijbel elders aangeeft. Maar hoe is het daadwerkelijk? Op de eerste plaats vragen wij ons af of de gelovigen wel echt opmerkzaam gemaakt zijn en gericht zijn op de gaven van de Geest? Daarom de vraag: “weten wij wat onze gaven zijn?” Op de tweede plaats, als wij ons bewust zijn van onze gave, mogen wij nauwelijks onze gaven laten blijken, laat staan erin uitblinken, want dan is de leiding bang dat we de hiërarchie en het gezag van de kerk aantasten. Het gevolg is dat de gemeente niet of nauwelijks opgebouwd wordt. Sterker nog, de Geest wordt daardoor gedooft en de gemeente komt niet tot opbouw en groei en dat is wat we grotendeels om ons heen zien. Om het maar eens populair te zeggen; de gelovige kan zijn ei niet kwijt, hij wordt er niet bij betrokken. Het voelt of je maar voor een klein stukje deel uitmaakt van de gemeente, je voelt je niet verantwoordelijk, terwijl dat wel het geval zou moeten zijn.*

Ef 4:16 *En aan Hem ontleent het gehele lichaam als een welsluitend geheel en bijeengehouden door de dienst van al zijn geledingen naar de kracht, die elk lid op zijn wijze uitoefent, deze groei des lichaams, **om zichzelf op te bouwen in de liefde.** Maar dat kan alleen als “al die geledingen” wel de kans krijgen om een bijdrage te leveren. Als dat niet het geval is zal er weinig opgebouwd worden omdat er veel stenen ontbreken om te kunnen bouwen. Het verspreekt van “bijeengehouden door”, daar zit opnieuw het probleem. Doordat elk lid “zijn kracht” niet kan uitoefenen worden gemeenten niet bijeengehouden, maar vallen de gemeenten uiteen. Mensen voelen zich niet meer thuis in de gemeente en haken af.*

Rom 12:4-8 *Want gelijk wij in één lichaam vele leden hebben, en de leden niet alle dezelfde werkzaamheid hebben, zo zijn wij, hoewel velen, één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden ten opzichte van elkander. Wij hebben nu gaven, onderscheiden naar de genade die ons gegeven is; profetie, naar gelang van ons geloof; wie dient, in het dienen; wie onderwijst, in het onderwijzen; wie meedeelt, in eenvoud; wie leiding geeft, in ijver; wie barmhartigheid bewijst, in blijmoedigheid. Hier een vrijwel soortgelijke verklaring van het gebruik van de verschillende gaven van de Geest. Het staat dus meerdere keren vermeld, zodat we er niet overheen zouden lezen. Wij kunnen enerzijds ons best voorstellen dat de leiders lichtelijk verontrust zijn om de gelovigen hun gaven te laten gebruiken. Ze zijn misschien bang*

dat mensen hun gaven zullen aanwenden om macht en aanzien te verkrijgen, maar dat is eigenlijk een ontkennen van, en een gebrek aan, vertrouwen van de kracht van de Heilige Geest. Als Yeshua en zijn woord het middelpunt zijn van onze bijeenkomsten hoeven we nergens bang voor te zijn. Want er zijn voldoende verzen die ons weer waarschuwen om onze juiste plaats in het lichaam(in de gemeente) te weten, en ook daar hebben we een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid.

Gal 5:25-26 *Indien wij door de Geest leven, laten wij ook door de Geest het spoor houden. Wij moeten niet praalziek zijn, elkander tartend, elkander benijdend. Voor de duidelijkheid geven we u ook de vertaling uit de Goed Nieuws Bijbel; *Als we leven door de Geest, moeten we ook in het spoor van de Geest verdergaan. Laten we niet verwaand doen, en elkaar niet uitdagen en benijden. Ef 5:21 *weest elkander onderdanig in de vreze van Christus.* GNB vert; *Onderwerp u aan elkaar uit eerbied voor Christus.* Hier is telkens geen woord Frans bij. Het zou voor iedereen zeer duidelijk moeten zijn.**

Rom 12:3b is een waarschuwing aan elke gelovige, *overschat uzelf niet, maar laat u in uw denken leiden door bescheidenheid.* Daarom hebben we ook allemaal in de gemeente een taak om elkaar op het rechte pad te houden. Echte broeders en zusters durven en moeten met elkaar op een liefdevolle wijze Gods woord bespreken. God belooft ons dat Hij ons de waarheid bekend zal maken, als we dat *geloven*, waar zijn we dan bang voor? Rom 12:10 zegt; *Houd veel van elkaar als broeders en zusters. Toon respect voor elkaar en wees de ander daarin voor.* Dus trots, hoogmoed en macht zij verre van ons. Phillip 2:1-5 onderstreept nogmaals heel duidelijk hoe wij, als gemeenteleden, met elkaar om dienen te gaan. Deze zaken zijn even belangrijk als welke andere zaken in de bijbel dan ook. Juist hier dient veel aandacht aan besteed te worden, want dit is in het verleden en in het heden een ondergeschoven kindje geweest. Er werd en wordt voor de gelovige gedacht, dat hoefde hij of zij zelf niet te doen. Hij hoefde alleen maar te gehoorzamen aan de leiding van de kerk. Maar Gods woord en zijn geboden zijn niet alleen een zaak van de geestelijke leider, maar een zaak van ons allemaal. 2 Tim 2:7 *Denk na over wat ik zeg; de Heer zal je alles helpen begrijpen.* Dit zegt Paulus tegen Timoteus, ook hij verwijst naar de Heilige Geest die er voor zorgt, als wij luisteren naar het woord van God, dat wij gaan begrijpen wat Yeshua en de apostelen ons nagelaten hebben om ons op de juiste weg te houden. Maar hebben wij daar zelf ook onderzoek naar gedaan of hebben we ons alleen maar “*laten*” leiden?

Laten we goed beseffen dat wij een belangrijke verantwoordelijkheid hebben naar onze kinderen. Als wij niet terugkeren naar Gods woord, hoe zal het dan in de toekomst gaan? Hoe lief hebben wij onze kinderen en kleinkinderen? Hebben zij niet het recht om de waarheid te horen of op zijn minst ernaar verwezen te worden? Wij hebben daar een voorbeeldfunctie, door vast te houden aan het woord, “*gelijk de Schrift zegt*”. Ps 78:3-4 *Wat wij uit overlevering weten, wat ons verteld is van vader op zoon, dat moeten wij onze kinderen niet onthouden. Aan het nieuwe geslacht vertellen wij door wat de Heer beroemd heeft gemaakt; zijn krachtig optreden, zijn wonderbaar ingrijpen.* Dat is wat zou hebben moeten gebeuren door onze vaders aan ons, en door ons aan onze kinderen, maar is dat ook gebeurt? We kunnen er in ieder geval opnieuw mee beginnen, zodat het *onze kinderen* niet onthouden wordt. Geloven gaat samen met verantwoordelijkheid dragen. Zoals de Zoon alleen de woorden sprak die Hij van de Vader hoorde, zo dienen onze zonen ook deze woorden te leren spreken. Maar daar zijn wij, als ouders, wel mede verantwoordelijk voor.

We zullen nog een aantal verzen aanhalen die duidelijkheid geven hoe wij, als gemeente, met elkaar dienen om te gaan..

1 Kor 12:24-30 Hier wordt gesproken over de taak(talent), door God gegeven, die elk lid heeft. En elk lid heeft een verantwoordelijkheid ten opzichte van de andere leden. Het slot geeft duidelijk aan dat niet iedereen een profeet, een apostel of een leraar is enz. Het geeft aan dat ieder zich moet richten op de belangrijkste gave die hij of zij bezit en dan zal God een weg tonen die alles overtreft wat wij zouden kunnen bedenken.

Rom 15:14 ...*vervuld met al de kennis, in staat ook elkander terecht te wijzen.*

1 Thess 5:11 *Vermaant daarom elkander en bouwt elkander op, gelijk gij dit ook doet.*

Kol 3:16 *Het woord van Christus wone rijkelijk in u, zodat gij in alle wijsheid elkander leert en terechtwijst ...*

De vraag is of wij voldoende kennis hebben, dus of het woord rijkelijk in ons woont of wij vervuld zijn met de juiste kennis en wij elkander kunnen leren en terechtwijzen? Als dat niet het geval is, hoe komt dat dan en wat kunnen we er aan doen? Heeft de prediking in het verleden en heden ons niet enthousiast gemaakt om zelf te gaan lezen en leren en het uit te dragen? Of hebben wij niet de gelegenheid gekregen onze talenten te gebruiken? Of een combinatie van deze beide factoren? Kunnen dit de oorzaken en de redenen zijn, waarom velen afhaken en de kerk verlaten?

De situatie in de kerken is vergelijkbaar met de situatie in de rest van Nederland anno 2008. We roepen in beide situaties om een terugkeer naar normen en waarden. Voor de kerk kunnen dat alleen de bijbelse normen en waarden zijn en niet de normen en waarden die in de loop der tijd steeds meer bijgesteld zijn naar de wereldse tendensen. Dat heeft er juist toe geleid dat er geen of nauwelijks nog verschil is tussen de gelovigen en de niet gelovigen. Als ieder voor zich, de bijbelverzen leest en overdenkt en daadwerkelijk gaat toepassen, en *met elkaar daarover gaat spreken*, dan zal de Geest aangewakkerd worden en het gemeentelven weer gaan bloeien en groeien. Waar de gemeente handelt in overeenstemming met Gods woord, zal God toevoegen.

1 Tim 4:16 ... volhard in deze dingen; want door dit te doen zult gij zowel uzelf als hen, die u horen, behouden.